

ДІЛО

ВИХОДИТЬ ЩОДНЯ РАНО

РЕДАКЦІЯ І АДМІНІСТРАЦІЯ:
Львів, Ринок ч. 10, II. пов.
Конто почт. шл. 143.322.
Адреса для телеграм:
„Діло“, Львів.
Головний Редактор прий-
має від 11—12 год. перед-
полуднем.
Рукописи не звертаються.

ПЕРЕДПЛАТА В КРАЮ:
Місячно 4-00 зок.
Чвертьрічно 12-00 „
Піврічно 24-00 „
Річно 48-00 „

ЗА ГРАНИЦЮ: В Америці і Латер.
Франції, Голландії, Бельгії 20 фр. фр.
Італії 7-50 зок., Німеччині 7-50 зок.,
Швейцарії 5 шв. фр., Чехословач-
чині 30 ч. к., Румунії 150 лек., Бол-
гарії 7-50 зок., Австрії 7-50 зок.,
Зізна адреса 1 зок.

Телеф. Редакції: 29-41.
Друкарні: 29-26.

В СПРАВІ ОГолошенЬ
ЗВЕРТАТИСЯ ДО АДМІНІ-
СТРАЦІЇ.

ЦІНА ОДНОГО ПРИМІРНИКА
20 сот.

Право зброєння і „дискримінації“.

НАМАГАННЯ НІМЕЧЧИНИ ПОВАЛИТИ ВЕРСАЙСЬКИЙ ДОГОВІР.

(Незалежна Антанта. — Італія проти Франції. — Бажання регабілітації. — Цікаві документи.
— Нове групування політичних союзників).

Тринадцять літ минуло від версайського миру і хоч у тому часі вже наросли нові хмарини міжнародних конфліктів, європейські держави не спромоглися на нове оформлення політичної рівноваги держав.

Давня Антанта, що побідою рукою виборола і всесвітньої війни, не існує. Три великі держави, які творили її ядро, сьогодні є далі ніж колибудь раніше від гармонійної цілості. Ше сха-така приязні існує поміж Францією й Англією, хоча довкола цієї приязні лежить простір тинь взаємного недовіря. Англія, що після війни позбулася могутнього німецького конкурента, попала у круті політичних і господарських наслідків війни (сепаратизм народів всебританської імперії, розхитання всесвітнього господарського апарату) і стоїть наразі осторожно спроб тривалої політичної комбінації. Нова, фашистська Італія намірється перейти явну у протифранцузький табір (германіфізм, союз Рим-Москва-Латер), керуючись своїми інтересами на Середземному морі, які найбільше загрожує Франція.

Як дуже поглибився італійсько-французький антагонізм, на це вказують поруч з багатьма іншими фактами особливо різко поведінка політика з приводу останніх італійських маневрів. Спровокувавши цю полеміку, французький журналіст Quai d'Orsay, які заявили через журналіста Аваза, що це офіційні маневри Італії зameranі проти Франції. Це викликало цілу бурю в Італії, між іншим теж і в пресі, де в огні палкої боротьби впали слова, які прекарсно показують обидлівість запальної матеріалу у ротах сучасних італійців, коли справа йде про італійського французького сусіда.

Варто знати дуже характеристичний виїк в газеті „Lavoro Fascista“, яка відповідає французам у формі запитів:

„Чи обурювалась Італія, коли попереднього року французькі сухопутні маневри відбувались в Альпах, а морські між Тульоном і Корсикой? Чи обурюються вона, що цього року італійська середземноморська моринарка хоче парадити в присутності Уельського князя біля узбережжя Андрії? Чи у Франції не знають, що Італія мусить боронити 9000 км. середземноморського побережжя, а Франція тільки 1300? Чи 20 міль. тон італійського імпорту йде через море, а тільки 7 міль. сухопутним шляхом, так що свобода моря є життєвим питанням Італії, чи не хоче вона згинуть з голоду в часі війни? Чи не хочуть там зрозуміти, що італійська моринарка боронить тільки права Італії на стимуляції, тоді, коли майже виключно цілі французької флотії є забезпечити транспорт військових кораблів, які мають піти проти європейського культурного людства, аби зберегти буржуазному континентальному гегемонію (розуміючи Франції)?

Вказавши у дальшому на методу застрашування та викликаючи нагілку, яку веде Франція проти Італії, аби оправдати свою горячку фразологію, питається фашистський орган: чи є законне, аби ці заходи основувались у безпечній спосіб на фальшуванні правди? Говориться стільки про світову мораль, але коли згадується знача, що протидіється вській етиці, то знову йде? Час, щоб і ми врешті заговорили про безпеку. Французька спекуляція на цю тему переступила межі приличності...

Саме одне з таких фальшувань правди, яке дає „Lavoro Fascista“, старався заможати тепер Німеччина, шукаючи заможати тепер Німеччина для своїх домагань змінити до Версайських постанов. Це дещо — це право на рівноправність зброєння, яке тоді в 1919 р. у Версаві. За це право, що його висувають тепер Німеччина, йде саме завзята бо-

Одночасно з тим німецька преса пильно нотує все, що може записати на рахунок „дискримінацій“, тобто на рахунок усього, що зменшує приписувану німцям вину за спричинення світової війни („дискримінації“), а тим самим піднімає моральні мотиви карних санкцій, які містять у собі версайський трактат.

Поруч із аналізом спогадів маршала Жоффа, що їх друкує тепер паризька „Revue des deux Mondes“, а які вказують на підготовку офіційної війни Франції, Росії й Англії проти Німеччини вже в 1912 р., і то шляхом на Бельгію, наводимо тепер у німецькій пресі теж цікавий тайний реферат, надрукований тільки що у московських „Ізвестіях“. Цей реферат після тодішній військовий аташе в Німеччині до ген. квартирмейстера російського генерального штабу.

Ось дословний текст реферату:

„11. лютого 1914. № 93. Берлін. Цими днями мав я розмову з тутешнім французьким військовим аташе. Згідно з його думкою, було би дуже важне, аби публічну думку широких французьких мас приготувати своєчасно на імовірне чергування воєнних подій на східному та західному кордоні Німеччини при спільній акції Росії і Франції проти Німеччини і її союзників. Концентрація російської армії на границі Німеччини мабуть послідувала значно пізніше, ніж зосередження французької армії. З цього приводу появилася би у Франції, точніше в широких масах французького народу, крайня нагнелівість, що є очевидне. З уваги на відому велику вразливість французів можна собі легко уявити, що при відсутності відповідної підготовки публічної думки, могли б все-таки можливі хоча би тільки частинні невдачі французької армії викликати у Франції, особливо в Парижі крик обурення проти французького уряду, як теж небажане розуміння подій.

Тому добре було б уже в часі миру зорієнтувати населення при допомозі преси в імовірному чергуванні воєнних подій на східному і західному фронті. В усьому разі треба, аби питання, в який спосіб і як далеко можна підготувати народ, було обмірковане спільно генеральними штабами Росії і Франції. Безсумніву

Збіжжа й пашу,

дорібок Вашої цілорічної праці забезпечує від огню лише

в Т-ві Взаємних Обезпечень „ДНІСТЕР“

у Львові, вул. Руська ч. 20.

це питання заслугує на якнайважливішу увагу і можливо найшвидше вирішення. Підписаний ген. полковник... На маргінесі заввага одвічем: „більше ніж зроблено не можна зробити. Шліпінський, шеф ген. штабу“.

Берлінський „Льокаль-Анпайгер“ подав переклад цього доповіді з таким коментарем: Артикал 231 верс. диктату, який поза Францією називають „найбільшою брехнею історії“ в накинених французами редакції виглядає ось як: „союзні і асоційовані уряди заявляють, а Німеччина признає, що Німеччина і її спільники є відповідальними спричинниками всіх втрат і шкід, які понесли союзні і асоційовані уряди та їх громадяни в наслідок накиненої їм війни шляхом нападу Німеччини та її спільників“. І питається німецька газета: „Коли врешті опрокине фундамент цілого версайського диктату, що документально сотні разів опрокину брехню про вину за спричинення війни, і коли витягнеться із того очевидні консеквенції?“

Ці очевидні консеквенції — це комплекс прав, які ваяють німці з „дискримінаціями“, прав, що після їх повернення, акнували Німеччину далеко вперед на шляху рівноправності і дозволили зайняти відповідне місце в гурті народів.

Доводиться признати велику послідовність і завязність, з якою сьогоднішня „обеззброєна“ Німеччина старається стягти з себе тягар версайського трактату. Та разом із тим доводиться признати, що коли вона озброїться — все одно за згодою чи проти згоди мілітарно сильної Франції — зуміє Німеччина швидко перевести диференцію політичних симпатій, чи точніше групування політичних інтересів, та зорганізувати біля себе ці держави, що схотять їй бути помічниками у зреалізованні дальших етапів, які ведуть до перекреслення всіх, найбільш дошкульних постанов версайського договору, в першу чергу до відзискання польського Помор'я, Шлеська та колоній.

В. Север.

Пятнадцятиліття польського судівництва.

Міркування видатного варшавського правника.

Львів, 5. вересня 1932.

У варшавському органі ППС, щоденнику „Роботник“ з 4. вересня 1932 (ч. 302) появилася на передовому місці стаття славного варшавського адвоката Берензона п. н. „На пятнадцятиліття судівництва“. У ній автор робить огляд польського судівництва за 15 літ. Цей огляд ні не веселий, ні не бадьорий. Автор по мужеськи глядить правді в вічі. На жаль, що його міркування на цю тему для нас недоступні, бо статтю частинно сконфіскувала цензура. Однак і ті думки автора, які побачили світ і які найшляхетнішою в цензурі, такі вимовні та цінні що ми рішили познайомити з ними наших читачів на цьому місці.

Адвокат Берензон починає свою статтю споминаннями про початки польського судівництва. Організувати його тоді ідеалісти, що не хотіли в будівництві бачити нічого іншого, як тільки „святиню справедливості з її жрецами суддями“. Що ж сталося з тією святині за пятнадцять літ?

У неконфіскованому тексті статті знаходимо на це питання таку відповідь:

„Наші доморослі „теоретики“, перестрашені гаслами світової кризи, принесли готові формули і до світа права та справедливості. Вони сповідають „воби ет оубі“ про їхній упадок.

про відірвання права від життя, про спронева-рення права своїм завданням, про втрату рації істини, про суперечність судових присудів і істотою права і справедливості, про осудження судів і права життям, про ненависть до права і судів, про їх банкрутство — а всі ці майже „комуністичні“ атаки зводяться — на диво читача — до одного тільки, але несподіваного зрештою висновку, що „алий фінансовий стан робить реформу права і судівництва пекучою і неминуною koniecznością“ (цитата з „Гласу Судівництва“ ч. 11). Отже під цим тільки „том треба опіювати всі „добродіїства“, які на день 1. вересня, пятнадцять літ по відновленні польського судівництва, випали на громадянство а вилі ріжкоролівських секретів. Не вимоги науки, не „висоти думки сучасного правничого світу“, як це пише міністер справедливості в своїй ювілейній відозві до суддів і прокураторів, але загальний ошадностевий інтерес рішав про таке, а не інше посунення на такому суб'єктивному терені як нове право і новий судовий устрій“.

„Отже в спосіб, який не має прецедентів, введено в життя новий карний кодекс у шеститижневому речинні після його оголошення — а акційному періоді, коли ніхто, а передовсім судді не мали можності пізнати цього комплек-

кованого твору, такого відрубного від обов'язкових досі кодексів. Не заглянули навіть до Італій фашистської, щоб довідатися, що навіть у цьому краю урядовим декретом оголошено в жовтні 1930 р. новий карний кодекс і кодекс карного поступовання, які почали всеж зобов'язувати швидко в липні 1931 р. Для італійських судовиків з великими традиціями аж дев'ять місяців приготування, для наших 6 тижнів. Суспільності накинено твір, зроджений частинно кодифікаційною комісією, а частинно „направлений“ урядниками міністерства справедливості. В ньому усанкціоновано кару смерті, тошнюючи її пристосування, скріплено в численних випадках репресії, без усякої потреби до цього, доведено до абсурду відділ так званих провин (дім примусової праці), якого не дається зреалізувати тому, що нема таких інституцій“.

„На кілька днів перед 1-шим вересня оголошено нові приписи до кодексу карного поступовання, приписи, що долають дотеперішні підстави судової організації, бо вони передають величезну частину справ як в окружному так і в апеляційному суді — одному судді. Далі обмежено компетенцію Найвищого Суду, цього єдиного сторожа права, таким чином, що в численних випадках йому не можна буде видавати присудів про потоптання права, колиб це потоптання було навіть разяче й істотне. Апеляційному Судові дано змогу збільшувати кару і в тому випадку, коли присуд ухилений на домагання обвинуваченого. Зроблено це все не з уваги на суспільні потреби або вимоги сучасної науки, ні...“

„Сказано собі коротко та переконуючо, що „право в його практичному застосуванні є дуже дороге, а роблені на нього видатки не стоять у ніякому відношенні до отриманих громадянством користей“, що є не „забава зовсім непотрібна, але надто дорога, на яку зuboжила суспільність не може собі дозволити“ (цитати з „Глос Сондовніцтва“ ч. 11 за 1931 р.). Міркування дефіцитів тим грізніші, що в бюрах міністерства справедливості вони чейже співпрацюють у законодавчій роботі“.

„Якщо про теперішній стан суддів і прокураторів можна робити спостереження та висновки на підставі їхньої фахової праці, то вистане познати, що в офіційному судді Флешинського („Глос Сондовніцтва“ ч. 3, 1932), щоб довідатися, що в тому середовищі панує „мертвота, безмежний пасивізм та апатія“. Чим спричинене це сумне явище? Якщо воно викликано в деякій мірі загальною господарською кризою і зв'язано з нею знижки поборів... (далі сконфісковано).“

„І знов відступимо назад і заслухаймося в завірений уже для багатьох годин промови Фр. Новодворського (у 1922 р.) про те, що „судді

мусять бути мужизми, щоб в перехресному логі натиску з гори не зійти з дороги права та обов'язку“ — а передовсім мусять пам'ятати, що „при вимірі справедливості всякий компроміс із політикою є згіршенням, а всякий з нею зв'язок — заразою“.

„Кат, яким як чортом страшили колись дітей у Польщі, став у теперішніх часах популярною фігурою. Він подорожує вчисто по всьому краю, а про кількогодінне вішання засуджених в одній тільки справі сімох білорусів розписується з захопленням опідлена бруксова преса. Те, що перед війною наповнило нас жахом і острахом — найкоротша вістка про кару смерті — стало нині щоденним хлібом, а газети вже тільки з денницького обов'язку подають короткі згадки про виконані присуди смерті. Нале судівництво перемінилося в нормальну судову установу, що ділає майже регулярно — а число присудів смерті є таке велике, що статистичні дані точно скривають, а „парські“ голословні заперечення на цю тему дістали в соймовій комісії належну відправу. Зі змісту пляка-

тів, що украшують останніми днями мури цілої Польщі, випливає, що українські та білоруські незалежники можуть бути віддані під цяглий суд і заглянути смерті в очі“.

„У вішальні тюремництва введено новий тюремний регулямін і створено тюремну сторожу. А рівночасно знищено ґрунтовно традицію польського політичного в'язня, цей одиозний яскравий промінь у темряві передвоєнного тюремного життя, переданий вільній Польщі. Вправді регулямін передбачує такі субтєльності як шіточки до зубів або запізнавання тюремних дозорців з індивідуальними прикметами характеру в'язнів, але доки в тюрмах голодівка є єдиною успішною зброєю, а тїрма на „Святому Хресті“ — ця все отверта могила — функціонує та пожирає шораз нові жертви, — доти гарні слова на експорт про стан нашого тюремництва будуть розбуджувати найдалі йдуче недовіря“.

„Такий є білий вимір справедливості в п'ятнадцяту літ по відновленні польського судівництва“.

Новий польський карний закон.

IV. Основні кари.

Кодекс відрізняє основні кари від додаткових. У присуді мусить бути вимірена основна кара. Умовиною виміру додаткової кари є вимір кари основної. Однак, коли спричинника переступства признали неосудним або таким, що карі не підлягає, суд може прикласти додаткові кари з арт. 48—50, засуджений може втратити права виконувати свою професію, втратити батьківські або опікунчі права і підлягає конфіскації маєткових предметів (арт. 36).

Основними карами є: а) кара смерті, б) в'язниця, в) арешт, г) гривна (арт. 37).

Згідно з прийнятим кодексом принципом індивідуалізації кари не є кара смерті (подібно, як і кара досмертної в'язниці) карою абсолютною, лише альтернативною. Пр. за державну зраду з арт. 93 § 1 (намагання позбавити польську державу незалежності або відірвати частину її території), передбачує кодекс кару в'язниці на час некоротший від 10 літ або досмертної в'язниці, або кару смерті. В австр. карнім кодексі були кара смерті і кара досмертної в'язниці абсолютними карами, значить не можна було їх заступити іншими карами. Поза злочином з арт. 93, § 1, є кара смерті передбачена за злочини з арт. 94, § 1, себто за замах на життя або

здоров'я Президента Р. Посп. з арт. 101, себто за участь у воєнних діляннях проти польської держави, з арт. 102 себто за партизантку проти польської держави та з арт. 225, § 1, себто за звичайне вбивство, але за всіма також лише євентуально. Очевидно не маємо на думці кари смерті при доразовій процедурі, де її стосують дуже широко.

Кара в'язниці тріває найменше 6 місяців, найвище 15 літ, якщо закон не передбачує досмертної в'язниці (арт. 39, § 1). Досмертна в'язниця є лише загрозою і то також євентуально при злочинах з арт. 93, § 1 (як вище), з арт. 93, § 2, себто за намагання змінити силою лад польської держави з арт. 101, 102 і 225, § 1. Кара арешту тріває найменше тиждень, а найбільше 5 літ (арт. 40, § 1).

В окремій частині, при поодиноких переступствах, подає карний кодекс, або максимальний вимір кари в'язниці чи арешту („до літ...“), або мінімальний вимір („на час не коротший від літ...“). В інших випадках подає карний кодекс в окремій частині лише рід кари („в'язниця“, „арешт“) так, що суддя може зовсім сповідливо обернатися у вище поданих загальних рямцях.

В'язень має обов'язок праці на підставі наказів управи карного заведення (арт. 39, § 2). Арештант має обов'язок зайнятися працею, згідно з власним вибором; якщо вибрана праця порушує внутрішній лад заведення або арештант не хоче зайнятися ніякою працею, назначає йому відповідну працю управа заведення.

ПРИ СЛАБІМ ТРАВЛЕННІ, малокровності, скудінні, блідінні, недугах ґручолів, висихах шкіри й чираках регулює натуральна гірка вода „Franciszka Józefa“ так важку тепер працю кишок. Жадати в аптеках і дроґеріях.

ФЕЙЛЕТОН „ДІЛА“ З ДНЯ 7. ВЕРЕСНЯ 1932.

ІВ. НІМЧУК

6)

ЗА СЯНОМ.

З ПОЇЗДКИ ПО ЛЕЖАЙСЬКОМУ ДЕКАНАТІ.

(Продовження).

VII.

Крім поданого в попередньому розділі перегляду українського (гр.-кат.) населення в лежайському деканаті за останніх сто літ містимо нижче дані про віроісповідну й національну приналежність того населення, так, як її виказують офіційальні австрійські переписи з 31. грудня 1880 і з 31. грудня 1900, а далі такий-же польський перепис з 30. вересня 1921 р. Як і в попередньому розділі, наводимо ті дані по повітам.

ПОВІТ ЛАНЬДУТ:

Громада:	Австр. перепис		Поль. перепис	
	1880	1900	1921	
Гр.-к. укр.	гр.-к. укр.	гр.-к. укр.	гр.-к. укр.	
Бриска Воля	265	23	210	117 100
Віравиць	50	—	47	— 17 5
Дубо	1.549	1.549	1.509	1.591 1.563 1.515
Біла	59	—	41	— 8 —
Жухів	397	452	470	— 419 420
Курілівка	583	583	580	88 504 484
Ланьдута	49	39	39	1 37 22
Лежайськ	409	8	410	12 345 235
Лукова	94	—	96	— 76 37
Осаянна	467	467	548	453 531 505
Прихобець	243	—	292	173 243 238
Руда	41	—	41	— 12 7
Седзянка	149	—	185	139 170 163
Старе Місто	417	—	449	— 413 91
В ін. гром.	317	267	45	16 155 82
Разом:	5.089	3.358	5.202	2.773 4.010 3.907

ПОВІТ ПЕРЕВОРСЬК:

Громада:	Австр. перепис		Поль. перепис	
	1880	1900	1921	
Гр.-к. укр.	гр.-к. укр.	гр.-к. укр.	гр.-к. укр.	
Гадлі Канчуцькі	34	—	24	— 26 —
Гориць	219	—	191	— 201 31
Івонська	61	—	77	— 44 15
Жуляни	24	—	48	— 32 1
Каньчуга	78	—	140	— 83 15
Кречовичі	328	—	417	6 498 456
Лопушка Мала	41	—	61	— 49 9
Велике	—	—	—	— — —
Міротин	95	—	127	7 187 118
Нижатичі	—	—	159	— 142 —
Переворськ	107	90	35	3 20 6
Собор	206	—	241	— 345 —
Сідлечка	56	—	65	— 44 —
Сілінь	563	—	256	— 249 —
Тарнавка	550	545	780	726 825 786
Тричча	56	—	82	— 29 —
Убішин	65	—	65	— 19 3
В ін. гром.	101	1	76	— 59 23
Разом:	2.589	636	2.844	812 2.882 1.463

ПОВІТ РЯШІВ:

Громада:	Австр. перепис		Поль. перепис	
	1880	1900	1921	
Гр.-к. укр.	гр.-к. укр.	гр.-к. укр.	гр.-к. укр.	
Біла	663	294	641	— 543 182
Відачі*	82	—	97	— 76 —
Гадлі Шидя	278	—	371	— 399 378
Драбівлянка	12	—	4	— 42 1
Баліч	221	—	228	7 379 11
Матисівка	55	—	71	— 73 49
Ряшів	160	246	109	22 193 98
(+ 311 в.)	(+ 311 в.)	(+ 181 в.)		
В ін. гром.	152	—	132	— 67 19
Разом:	1.623	540	1.653	29 1.672 738
(+ 311 в.)	(+ 311 в.)	(+ 181 в.)		

*) Село Відачі фігурує в польському переписі з 1921 р. між громадами повіту Преворськ. Містимо його тут для порівняння з українським переписом.

ПОВІТ НІСКО:

Громада:	Австр. перепис		Поль. перепис	
	1880	1900	1921	
Гр.-к. укр.	гр.-к. укр.	гр.-к. укр.	гр.-к. укр.	
Борки	220	—	256	— 206 51
Вільна Танев.	49	—	28	— 12 —
Дубрівка	109	—	269	— 193 11
Дубровиця	49	—	52	— 40 —
Здари	21	—	52	— 6 —
Куріна Мала	94	—	90	— — —
Вел	13	—	22	— 1 —
Ніско*)	5	—	25	4 106 106
(+ 53 в.)	(+ 53 в.)	(+ 34 в.)		
Шиперки	208	—	258	— 176 6
Яроць	58	—	105	— 48 29
В ін. гром.	65	—	139	— 77 29
Разом:	951	1.299	4	867 261
(+ 53 в.)	(+ 53 в.)	(+ 34 в.)		

На жаль, не маємо ще подрібного висліді (по громадам) останнього, другого з черги польського загального перепису населення. Однак і ті цифри, що їх ми навели вище, не тільки цікаві, але й дуже повчачі. А висновки, що на їх основі можна зробити, мав би більш такі самі, як і висновки на основі порівняння даних Шематизму за сто літ, себто: українське населення зменшується скільки там, де воно позбавлене своєї церкви і де воно розпорошене серед населення польського. Зате в місцевостях, де є церква, а також в їх найближчому сусідстві, українське населення якщо й не зростає, то принайменше не виказує більших страт.

Щодо надто великої різниці між цифрами про приналежність віроісповідну й українську національну — в некористі тої останньої, то тут маємо до діла безперечно з тенденцією тих, які

виступають нашої перегляду, в якому Відачі знаходяться постійно в повіті Ряшів.

*) Зі 106 українців (греко-кат.) у Ніску, виказаних в польському переписі з 1921 р. 64 жили в Ніску.

Конгрес ОУН перед судом.

В понеділок 5. вересня ц. р. почався процес 6-ти членів конгресу ОУН у Відні перед судом присяжних у Львові.

На лаві обвинувачення засіло знову 6-ох молодих інтелектуальних людей під закидом «олопоної зради». На загал, цей процес не відіграв далеко від попередніх, головню від тієї частини т. зв. «бобрешького процесу», в якій казалося не про сам загал на пошту, а про націоналістичний рух.

Члени трибуналу: предсидник — радник Ягодініський і потанти — судді Селезньовський і Млинарський. Обвинувачує прокуратор д-р Циган, який виступає вперше у політичному українському процесі у Львові.

ЛАВА ПРИСЯЖНИХ.

Опісля провідника трибуналу радник Ягодініський вилісовував листу суддів присяжних на яких вибрано: Станіслава Міхалішина, Яна Лобазевича, Яна Філія, Сальмона Тервеля, Філіяна Хрупуновича, Володимира Білаковського, Едмунда Кромна, Яна Тиховського, Адама Александровича, д-ра Домініка Зброжика, д-ра Марка Мільштайна і Кароля Кухара. На заступника суддів присяжних вибрано Зігмунта Лисаківського.

НА ЛАВІ ОБВИНУВАЧЕНИХ СИДЯТЬ:

1) *Зенон Пеленський*, журналіст. 2) *Осип Бойдунчик*. 3) *д-р Юліан Васіян*. 4) *Степан Ленкавський*, студент. 5) *д-р Олександр Бабій*, журналіст і *Евген Зиблікевич*, журналіст.

Підсудних боронить п'яток обовонців, а саме: обв. Зенона Пеленського пос. *д-р Степан Білак*, обв. Бойдунчика — *обор. д-р Степан Шухевич*, обв. Юліана Васіяна і Степана Ленкавського — *обор. д-р Володимир Старосольський*, обв. Олександра Бабія — *обор. д-р Лев Ганкевич* і обв. Евгена Зиблікевича — *обор. д-р Осип Назарук*.

На залі розправ небагато публіки. Зацікавлення процесом невелике. Зате преса — українська і польська — заступлена численно.

Акт обвинувачення.

Прокуратор закидає усім 6-ти обвинуваченим, що вони всі в часі від 28. січня до 3. лютого 1929 р. у Відні через активну участь а) в нарадах т. зв. «Першого Конгресу Українських Націоналістів», б) в утворенні у висліді тих нарад тайної організації під назвою «Організація Українських Націоналістів», яка має завдання приготувати збройне повстання українського (в оригіналі акту обв. живається терміну «русский» — Прим. Ред.) народу проти Польщі, щоб відірвати від неї південно-східні землі і вліпити їх до майбутньої незалежної української держави, — як також в) в ухваленні призначеної до оголошення друком і дійсно друком оголошеної резолюції, що зверталась до українського народу і голосала засади революційної ідеології — підприємляти акцію, що зматала до відірвання частини від одноплітного зв'язку держави, як також до бунту і громадянської війни всередині держави, та брали в цій акції дальшу участь» (підписав цей і дальші уступи а українського тексту акту обвинувачення, виправляємо в ньому лише найясніші мовні та стилістичні прогріхи — Прим. Ред.). Крім того поодиноким обвинуваченим закидаються інші поодинокі діла («підписання проти Польщі» і т. п.), які теж включено до загального закиду злочину державної зради а § 58 а (59 б) к. з.

УЗАСАДНЕННЯ АКТУ ОБВИНУВАЧЕННЯ.

Перша частина того «узаasadнення» затитулована в акті обвинувачення, як «Початки українського національно-визвольного руху». Однак вона не займається визначенням початку того руху, лише виходить від ствердження факту, що світова війна не зреагувала українських національних початків. Опісля акт обвинувачення каже про початки існування УВО і перші терористичні акти. Після рішення Ради Амбасадорів вийшла — мовляв — думка оперти боеву акцію на одностайний політично-ідеологічний платформі і створити таку організацію, яка була б політичною надбудовою УВО.

Ця думка дозріває впродовж кількох слідуючих літ і знаходить свій вираз в поступовій консолідації українського визвольного руху так у краю як і за границею, серед кругів української (в ориг. «русської» — Прим. Ред.) еміграції.

В краю гуртується на терені Львова в 1925 році горстка студентів українців коло української націоналістичної молоді, з котрої неважко розвивається на акадзмічній ґрунті «Група Укр. Націоналістичної Молоді». З цієї останньої групи повстає по кількох місяцях запросний на вишніх сходах і правлінняю доганаючий «Союз

Укр. Націоналістичної Молоді» з програмою визволення незалежницькою.

Рівночасно поступає праця довкола зєднання українських націоналістів на еміграції. Найчисленнішим і одним з найважливіших еміграційних осередків була тоді Прага, де значна кількість української молоді студіювала тоді в тамошніх високих школах. Були там побіч себе два угруповання українських націоналістів «Група Української Народної Молоді» і «Легія Українських Націоналістів». В березні 1927 р. на зібранні представників обох аґанданих угруповань у Празі постановлено фузію «Групи» з «Легією» в одноцілий «Союз Організації Українських Націоналістів».

«На конституційних зборах Союзу, що відбулися в Празі 12. липня 1927 р. вийшла думка скликати загальний зїзд (конгрес), якого завданням мало бути дефінітивне накреслення підстав ідеології Укр. Націоналізму, усталення головних напрямків його політики внутрішньої і заграничної, як також утворення одноцілої організації, що об'єднувала всіх українських націоналістів так у краю як і за границею.

Приготовлюючими працями до такого будучого зїзду були дві конференції українських націоналістів у Празі: перша в листопаді 1927, на якій рішено створити провід українських націоналістів з 4 представників еміграції і одного представника краєвих націоналістів, і друга у квітні 1928.

ПЕРШИЙ КОНГРЕС УКРАЇНСЬКИХ НАЦІОНАЛІСТІВ.

Заповіджений загальний зїзд укр. націоналістів, трикратно відкладений, відбувся (читаємо дальше в акті обвинувачення) вкінці в днях від 28. січня до 3. лютого 1929 у Відні як «Перший Конгрес Українських Націоналістів» при участі 30 делегатів з краю і зпоміж еміграції, особисто «проводом» запрошених, і 2 гостей в особах К. Плохого і Івана Кедриня-Рудницького.

Хід конгресу був поданий у комунікаті, що його видав «провід» та помістив на стор. 61 офіційної частини числа «Розбудова Нації» (орган «проводу») за січень і лютий 1929. Той комунікат наводить акт обвинувачення буквально, підкреслюючи в ньому моменти, які торкаються участі у конгресі поодиноким обвинувачених. Зміст того комунікату такий:

Наради конгресу розпочалися в 10. год. 15 хвилин 28. січня 1929 р. у Відні.

Наради відкрив голова «проводу Українських Націоналістів, полк. Е. Коновалець. У своїй промові він дав огляд розвитку націоналістичного руху протягом останніх років і закликав завання конгресу.

До президії конгресу вийшли: М. Оціборський — голова, П. Нікола і Ю. Васіян — заступники голови, В. Мартинець — головний секретар, В. Арсеніч, Я. Герасимович та інж. Ю. Руденко — секретарі. Усталено такі комісії: 1) ідеологічна комісія (голова Ю. Васіян), 2) соціально-економічна комісія (голова доп. Моралевич), 3) військова комісія (голова полк. Е. Коновалець), 4) політична комісія (голова д-р Д. Демчук), 5) культурно-освітня комісія (голова О. Бабій), 6) організаційна комісія (голова інж. Л. Костарев). 28. січня на пленарному засіданні були виголошені різні реферати, м. ін. реферат обв. З. Пеленського п. п. «Міжнародна політика України». 29. січня на пленарному засіданні виголошено дальшу ніяку рефератів, м. ін. О. Бабія про «літературу і мистецтво».

30. і 31. січня і 1. лютого працювали комісії, на засіданнях яких виголошено різні реферати, обговорено тези головних рефератів та ухвалено засади українського націоналізму. Крім того прийнято устрій Організації Українських Націоналістів. 2. лютого на пленарному засіданні були виголошені звіти всіх комісій та затверджено засади українського націоналізму. Устрій Організації Українських Націоналістів прийнято після голосування поодиноким тоном — одногласно. 3. лютого на пленарному засіданні покликано провід українських націоналістів, головного суддю і головного контрольного Організації Українських Націоналістів.

Головою «проводу» одногласно іменовано полк. Е. Коновалець, який після цього перебрав керму конгресу. Головним суддею іменовано Я. Дуба. Головним контрольним одногласно іменовано доп. Моралевича.

На внесення голови «проводу» одногласно затверджено членів «проводу»: М. Оціборського, В. Мартиня, П. Коваленкова, інж. Д. Андруського, Ю. Васіян, П. Ніколу, д-ра О. Демчука, інж. Л. Костарева.

В резолюції, надрукованій на стр. 1 і 2. того самого числа «Розбудова Нації» кається м. ін., що тієї ж ночі усунування всіх окупантів з

українських земель відкриє можливість для широкого розвитку Української Нації в межах власної держави». Дальше ця резолюція передбачає «національну диктатуру, що витвориться в бігу національної революції».

«РОЗВІЙ КОНГРЕСОВИХ ЗАСАД В ДАЛЬШІЙ ПРАЦІ О. У. Н.»

Щодо взаємного відношення ОУН і УВО, то акт обвинувачення покликнується на офіційне видавництво Еґзекутиви ОУН Західно-Українських Земель з дати «Постій» червень 1931 п. п. «Наше становище» та знову цитує в цілості той комунікат.

«Першим етапом організаційного злучення обох організацій (читаємо в акті обвинувачення) була красна конференція О. У. Н. західно-українських земель, що відбулася у Львові в лютому 1930 року. Найважливішим вислідом тої конференції було переняття через О. У. Н. трьох рефератів, що належали дотепер до УВО, а саме: організаційного і розвідного так, що при УО лишився наразі ще тільки один реферат т. зв. бойовий, який незабаром в літі 1930 перейшов рівнож до ОУН.

«Українська Військова Організація, як саможитна під оглядом внутрішньо-устроєвим організація, тепер не існує, бо поглотила її організація загальна Організація Українських Націоналістів. Незалежно від того, чисто внутрішнього процесу втрималася й надалі назва Укр. Військової Організації, задержалася назвою з огляду тактично-пропагандових, як фірма, що має вироблену традицію незалежно-революційну. «Сурма», давній орган УВО виходить дальше, а незалежно виходить у Празі «Розбудова Нації», як орган «проводу українських націоналістів».

Під адміністраційно-територіальним оглядом обіймає ОУН 10 теренів, положених за границею в поодиноких державах і означених числами арабськими, як рівнож 10 земель в обсягу етнографічної української території, означених числами римськими. Українські землі, що належать до Польщі, мають число II і III, та творять одну адміністраційно-організаційну цілість, що підлягає одному провідникові.

Приблизним органом «проводу» є Красна Еґзекутива ОУН західних українських земель. Ця еґзекутива обіймає тепер 4 реферати: організаційний, політичний, фінансовий і бойовий, звааний також військовим або оружним, та який має за завдання терор, саботаж і експропріації (завий УВО). Реферат організаційний ділиться на під-реферати: а) ідеологічно-політичного вишколення, б) конспіраційно-розвідного вишколення, в) боево-технічного вишколення, г) юнацтво. Юнаками є члени у віці від 15. до 21 літ.

Реферат політичний обіймає під-реферати: а) політичної розвідки, б) пропаганди, в) суспільних справ. Край ділиться на округи, округи на повіти, а повіти на місцеві відділи ОУН.

Потім акт обвинувачення наводить ще «Декалог» або десять заповідей укр. націоналістів». Найбільше характеристичні заповіді того катеґорію (каже акт обв.) звучать:

VII. Не заважаєшся поповнити найбільшого злочину, коли того вимагає добро справи.

VIII. Ненавистю і підступом будеш приймав ворога твого народу.

X. Будеш стремів до розширення сил, баґацтва і території Української Держави в дорозі поневолення чужинців».

В «Розбудові Нації» (офіційним органом «проводу» укр. націоналістів) надруковано в числі 9-10. за вересень і жовтень 1930 на стор. 246. і 247. в офіційній частині «Декларацію» «проводу» укр. націоналістів з дати Женева, листопад 1930, яку викликала голосна Женева акція на терені Східної Галичини. Цю акцію трактує провід як приготування широким верста українського народу до збройної розправи з Польщею.

Дві дуже популярні широко-розповсюджені брошури Михайла Колодзінського (псевдо М. Буджак) видає нелегально через ОУН в краю підчеркують досадно конетичність збройного повстання, як одиноким способом одбуття державної незалежності. Ці брошури, це: монографія політично-історична п. п. «Польське повстання 1863 р.» та інструкція для членів ОУН п. п. «Націоналісти і військове виховання».

Тактикою праці, що має за завдання приготування української революції в широким масах, займається офіційний «Бюлетень» орган Красної Еґзекутиви ОУН західно-українських земель в числі 7—8 за липень і серпень 1931 у статті п. п. «Наше завдання».

«Нашим найважливішим завданням, нашої практичної роботою повинно бути і буде істнуєчий (інш) революційний рух поширити між широкими верствами нашої суспільності у відо-

ЗІЗНАННЯ СВИДКІВ.

Св. Рудольф Радонь, агент поліції, рим. кат., 37 років, незаприсяжений, зізнає, що в червні 1931 р. розмовляв у суді з оба. Олесем Бабієм, який був тоді судовим справодавцем „Діла“ і від нього довідався, що оба. був на конгресі ОУН у Відні.

З відповідей свідка на питання обор. д-ра Ганкевича виходить, що свідок чув про конгрес ОУН від Івахова ще перед тим, поки в руки поліції попала злочасна листівка з підписами учасників конгресу.

Опісля зізнавав як свідок ред. Іван Кедрин-Рудницький. Переслухання того свідка тривало дві години. Того свідка покликав прокуратура, однак на ділі він став єдиним свідком оборони. З огляду на те, що обвинувачені відмовились перед тим від зізнань, присутність того свідка чикористав однаково предсідник, як прокуратор і оборонці, щоби засипати його найрізноманітнішими питаннями.

З технічних причин зізнання ред. І. Кедрина подамо завтра.

З еміграційних справ.

ВАЖИСТЬ КОНСУЛЯРНИХ ПАПШПОРТІВ.

Дуже важною річю при повороті реемігрантів до З'єднаних Держав Америки і до Канади в їх документи, зокрема консулярні папшпорти. Дуже часто трапляється, що реемігранти приїжджають до транспорту з неважними консулярними папшпортами, гадаючи, що це вистарчить, коли їх дозволити на поворот в важні. В це хибна думка і коли реемігрант має неважний папшпорт, не може їхати та вертат в нічим до дому.

Неважний папшпорт треба прольонгувати, а це триває доволі довго, передовсім коли заходить потреба дати доказ громадянства того реемігранта чи реемігрантки.

За ближчими інформаціями в тих і інших справах повинні заінтересовані звертатися до інформаційного Бюро Товариства Опіки над Українськими Емігрантами у Львові, вул. Вишневецьких ч. 4. І. поверх.

Процес УВО на Волині.

43 обвинувачених перед судом у Рівному.

В понеділок 5. ч. м. розпочалася перед окружним судом у Рівному розправа проти Степана Семенюка і 42 тов., обвинувачених за приналежність до УВО і протидержавну діяльність. Акт обвинувачення заклада підсудним, що вони „від весни 1929 року до листопада 1930 р. належали в Рівні і в рівенському повіті до заговору, що мав назву: Українська Військова Організація, згідно, що члени УВО мають склади зброї, призначені для досягнення мети, наміченої тим заговором, і що метою тою є повалення при допоміж збройного повстання теперішнього устрою польської держави, устійненого шляхом засадничих прав, та відравання від Річипосполитої Польської полуднево-східних земель і прилучення тих земель до чужої держави“. Цей проступок обнятий є арт. 51. і 102, ч. II. к. к.

На лаві обвинувачених засіли мешканці Рівного: 1) Степан Семенюк, літ 33, 2) Павло Гонтар, л. 25, 3) Надія Романчуківна-Стефанська л. 25, 4) Анна Являська, л. 32, 5) Константин Либак, л. 24, 6) Володимир Кадлубовський, л. 26; мешканці села Майків, пов. Рівне: 7) Микола Шафранський, л. 21, 8) Никон Коробчук, л. 25, 9) Максим Медведюк, л. 26, 10) Тихон Зітрук, л. 20, 11) Іван Костюк, л. 23, 12) Федь Прустучук, л. 23, 13) Василь Каленик, л. 24; мешканці села Дуліби, повіт Рівне: 14) Трохим Данилюк, літ 30, 15) Іларіон Дабіжа, л. 28; мешканці села Заврова, пов. Рівне: 16) Гаврило Войтук, л. 28, 17) Павло Антоноук, л. 27; мешканці села Дворець, пов. Рівне: 18) Володимир Зланевич, л. 23, 19) Петро Зланевич, л. 24; мешканець села Шпанава, пов. Рівне: 20) Василь Юра, л. 32; мешканці села Олександрія, пов. Рівне: 21) Павло Гаврилюк, л. 29, 22) Іларіон Семенюк, л. 20; мешканці села Святе, пов. Рівне: 23) Микита Прокопчук, л. 29, 24) Василь Киселюк, л. 21, 25) Михайло Мельничук, л. 23, 26) Василь Михасюк, л. 27, 27) Іван Киселюк, л. 22, 28) Атаназія Михасюк, л. 21, 29) Ефим Михасюк, л. 29, 30) Василь Злюк, л. 26; мешканець села Тучин, пов. Рівне: 31) Олександр Власюк, л. 26; мешканці села Межиріччя, пов. Рівне: 32) Яків Тижук, л. 32, 33) Іван Тижук, л. 27; мешканці села Городище, пов. Рівне: 34) Яків Лукашук, л. 26, 35) Григорій Тимошук, л. 24; мешканець села Заставе, пов. Рівне: 36) Юмен Бойчук, л. 22; мешканці села Чудини, пов. Рівне: 37) Андрій Шолодко, л. 22, 38) Еаграф Фурман, л. 22, 39) Олександ Прищеп, л. 24; мешканці села Русівля, пов. Рівне: 40) Євген Потапів, л. 19, 41) Василь Бо-

тан, л. 25, 42) Петро Мельник, л. 25, 43) Степан Масловський, л. 24.

Всі обвинувачені — за виїмком Степана Семенюка, Іларіона Дабіжи, Никона Коробчука, Миколи Шафранського, Теодора Приступчука, Павла Гонтара, Костя Либак, Володимира Кадлубовського, Володимира Зланевича, Якова Тижук, Євгена Потапова, Василя Ботана, Петра Мельника і Степана Масловського — відповідають з вільної стопи.

На розправу покликав прокуратор 46 свідків, крім того зізнаватиме як аनावець справ УВО радник львівського воєвідства Казимир Івахів. Оборона покличе в ході розправи також своїх свідків.

Боронять обвинувачених адвокати: д-р Загайкевич, д-р Біляк, що зараз по львівській розправі їде до Рівного, д-р Ладики і мец. Багрянівський.

ОСТАННІ ВІСТІ

ДИМІСІЯ ЯНА ПІЛСУДСЬКОГО ТА КІНА.

Після засідання ради міністрів оголосили димісію міністра скарбу Яна Пілсудського та міністра комунікації інж. Кіна. Димісію Яна Пілсудського передбачували від довшого часу, бо він кілька разів сам висловлював бажання кинути це становище. Зате димісія мін. Кіна прийшла несподівано, бо він мав теку мін-ства комунікації від 1928. Він мав труднощі з погодою зал. позички Катовиці-Гдиня. Кін вертається на своє становище директора трамваїв у Варшаві.

Рівночасно през. держави іменував проф. Завадського міністром скарбу, а інж. Буткевича керманічем м-ства комунікації. Сподіються дальших змін у найближчому часі.

ХОЧУТЬ ВИГОЛОДИТИ ВАРШАВУ.

У варшавськй воєвідстві від 5. вересня почали селяни бойкот оплат, що обов'язують на варш. торговцях. Тому то приїхало до Варшави дуже мало сел. возів із харчами. Власті твердять, що бойкот їде не задля знижки оплат, а має протисупільний та протидержавний характер. Селяни так хочуть підвищити ціни харчових продуктів. У зв'язку з тим бойкотом притягли до відповідальності на основі § 156 нової карної процедури посла Стр. Людового Носека за поширювання летючок, що звизвають зорганізувати масовий спротив оплатам.

ЦУКОР ПОДЕШЕВІЄ.

З міродатних кол повідомляють, що від 1. жовтня подешевіє цукор. 100 кг. кісткового цукру, що тепер коштує (без акцизу) 100 зол., коштуватиме 80 зол., а з акцизом, яка остає незмінена, 160 зол. Мілький цукор (кристал), що тепер коштує ок. 170 зол., коштуватиме несповна 150 зол. за сотнар.

КОНФЕРЕНЦІЯ В СТРЕСІ.

СТРЕСА, 5. 9. ПАТ. Відбулося тут святочне отворення міжнар. конференції в справі фін. господарської відбудови середньої та схід. Європи. Заступлених є 15 держав. Отворна конференцію фр. делегат Бонне. Предсідник у промові зазначив, що криза середньої та сх. Європи відбилася на зах. державах, бо вони стратили давний ринок збуту. Радить шукати основних засобів рятунку, а не побіжних і переходових.

Дужання.

У понеділок Валюшевський поборов Тібермонта, стріча станіславівця Кравзера з Торновом скінчилася без висліду. Д'Олівера кинув на обі лопатки Вілінга, Стріча Кавана зі Штекером скінчилася нерішеним вислідом. Дозе поборов Гарковенка.

У віаторок рішаюча стріча Торнова з Кравзером і реванжова боротьба Колефа зі Штекером. Крім того борються Дозе — Прохаска (рішаюча), Вілінг — Валюшевський (рішаюча) та Д'Олівера — Торно.

НОВИНКИ

— Українська робітня футер Юліана Глушевського, Львів, вул. Коперника 16. П. пов. 1880-7. Тел. 54-46.

— Ролери краєві і закордонні найдешевше поручає Юліан Ломага, Львів, Валова 11. 20—20.

— Школярі й школярки, припилюйте своїх батьків, щоби взуття до школи купили вам виключно в „Кометі“, Львів, Ринок 21!

— „КОМЕТА“ Станіславів, Сопіжницька 10 х Львові повідомляє, що обнизила оплати: 1) вписове на всіх роках, 2) за науку на двох перших роках. 382 1—1

— Обіжники Кураторії про молитви перед і по науці. Довідаємося з достовірного джерела, що польські молитви, наведені у нас передучора з обіжника Кураторії, призначені для польської шкільної молоді. Ті молитви уложим на бажан-

ня Кураторії польські єпископи. Наш Ординарїят ще у травні ц. р. предложив на бажання Кураторії молитви для української молоді, які вона малаб відмовляти в школі перед і по науці. В цій справі Кураторія видасть певно зарядження в найближчих днях. Отже оголошений у нас „окулярник“ Кураторії не обов'язує ні українських вчителів, ні української молоді.

— З Торговельної Школи Т-ва „Просвіта“ у Львові. Як довідаємося Торговельна Школа буде в цьому шкільному році вести як досі 3-річну науку, річні курси для абсолювентів 6 клас середньої школи, курси для абітурієнтів, крім цього ще одніорічну і піврічну торговельно-кооперативну науку для тих, що покінчили бодай всенародну школу, вищий кооперативний курс для абсолювентів торговельних шкіл і курсів. Курси абітурієнтів будуть відбуватися рано і по полудні.

— Для студентів, що виїжають до Франції, франц. консулат у Львові подає до відома, що для студій треба предложити такі документи: 1) папшпорт, 2) свідоцтво впису до франц. школи (оригінал або достовірний відпис), 3) посвідку виставлену магістратом, що родичі є заможні, 4) дозвіл родичів на виїзд студента, 5) заяву родичів, що обов'язуються утримувати студента підчас його студій і беруть відповідальність за його можливі довги, 6) власноручну заяву студента, що він не буде заробляти у Франції.

— Львівська хроніка. Злодії скористали з арештування дир. „Банку Земля“ Ржелдзінського, арештованого за мантиїства при парцеляції Кривич до спілки з адвокатом Попелем і обікрали його хату. — На вул. Зибкевича наїшли затроєну денатуратом невідому жінку.

— Львів мав гарного синдика. Арештували синдика громади міста Львова адвоката Попеля, що вів парцеляцію Кривич. Уже досі слідство виявило, що він до спілки з іншими продав двічі ті самі парцелі.

— Жебраки та волоцюги. На вулицях Львова запримічуємо щораз більше жебраків. Влада досі не наїшла радикальних способів, щоби допомагати їм. Те саме торкається волоцюг і бездомних, які приневолені жити з милостині. У Львові нема для них відповідних захистів. Захисти братів Альбертів і сестер Альбертинок поміщують денно не більш як 200 осіб і то не на постійне, бо бідаки мають право тільки на одну вечірню страву і нічліг. Уранці більшість із них блукає по місті. Минулого року поліція арештувала 2135 волоцюг, що не мали засобів до життя.

— Після спеки дощі. Неділя 4-го ц. м. була імовірно останньою літньою неділею цього року у Львові. У полудне температура дійшла до 30 степ. Цельсія; всі сади, парки, площі, поля та недалекі села були залиті народом. У ночі впав яскравий дощ і в понеділок рано мешканці міста побачили осінню погоду.

— Вбивство. У Погорільцях (пов. Рава Р.) госп. Март. Сліпокурі хтось від довшого часу крав домашню птицю. 4. вересня в ночі господар почув гавкіт собаки й вийшов на подвір'я. В цій хвилині почувся крісовий вистріл. Куля поцілила Сліпокуру в голову і він згинув на місці. Вбивники втекли.

— Пожежа. В Гуменці (пов. Львів) згоріли будинки Ст. Микитки. Вогонь перекинувся на будинки Стасіва, Ганика, Вовка. Загальна шкода: 50.000 зол.

— Самогубство. На залізничім шляху Бакічичі — Перемишль наїшли тіло Ол. Ольшевського, ем. поручника з Ярослава. Перед самогубством Ольшевський молився в бакічичькй костелику, опісля пив у ресторані, де лиши свою легітимацию, бо не мав чим заплатити.

— Тайна фабрика тютюну. Скарбова контрол'я викрила в Росохачі (пов. Коломия) тайну фабрику тютюну, яку вів Мойсей Ріхтер і Фішель Гайхель зі Заболотова. Обоє їх арештували.

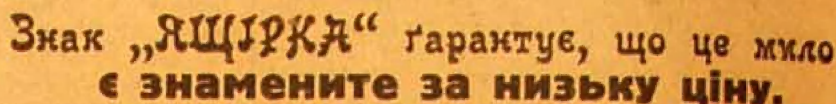
— Ше граната. Діти, що пасли худобу на пасовищі в Плаучі Великій, наїшли гранату та стали бавитися нею. Граната вибухнула й розшарпала 10-літнього Тому Блажкова, а зранила малого Рибаньика та його сестру.

— Злодій, переодягнений за жінку закрався до хати Мартина Рутковського в Дришові (пов. Бережани) та вдарив сплячого трічі по голові якимсь тупим предметом. На крик Рутковського збіглася родина. Бандит утік. Рутковський дістав недавно з Америки 200 дол. і ці гроші спокусили бандита.

— Будують... З „Курера Станіславовського“ довідаємося, що станіславівське „Коло Т. Ш. Л.“ з приводу свого 40-ліття приступило до будови „Дому Польського“ в селі Дрогомирцях. — У тій самій газеті читаємо, що в громаді Волосів (Надвірнянщина) вікінчують будову парохіяльного дому для недавно основаного лат. приходства.

— Вбили старушку. В ночі з 30. на 31. серпня ц. р. невідданий досі злочинець убив 60-літню вдову Агафію Габорик, зам. в поцілку Вишне Середнє, коріньського повіту.

це одна з багатьох добрих прикмет
перфумованого мила з **ЯЩІРКОЮ**.

1997, 1998, 1999, 2000, 2001, 2002, 2003, 2004, 2005, 2006, 2007, 2008, 2009, 2010, 2011, 2012, 2013, 2014, 2015, 2016, 2017, 2018, 2019, 2020, 2021, 2022, 2023, 2024, 2025, 2026, 2027, 2028, 2029, 2030, 2031, 2032, 2033, 2034, 2035, 2036, 2037, 2038, 2039, 2040, 2041, 2042, 2043, 2044, 2045, 2046, 2047, 2048, 2049, 2050, 2051, 2052, 2053, 2054, 2055, 2056, 2057, 2058, 2059, 2060, 2061, 2062, 2063, 2064, 2065, 2066, 2067, 2068, 2069, 2070, 2071, 2072, 2073, 2074, 2075, 2076, 2077, 2078, 2079, 2080, 2081, 2082, 2083, 2084, 2085, 2086, 2087, 2088, 2089, 2090, 2091, 2092, 2093, 2094, 2095, 2096, 2097, 2098, 2099, 2100, 2101, 2102, 2103, 2104, 2105, 2106, 2107, 2108, 2109, 2110, 2111, 2112, 2113, 2114, 2115, 2116, 2117, 2118, 2119, 2120, 2121, 2122, 2123, 2124, 2125, 2126, 2127, 2128, 2129, 2130, 2131, 2132, 2133, 2134, 2135, 2136, 2137, 2138, 2139, 2140, 2141, 2142, 2143, 2144, 2145, 2146, 2147, 2148, 2149, 2150, 2151, 2152, 2153, 2154, 2155, 2156, 2157, 2158, 2159, 2160, 2161, 2162, 2163, 2164, 2165, 2166, 2167, 2168, 2169, 2170, 2171, 2172, 2173, 2174, 2175, 2176, 2177, 2178, 2179, 2180, 2181, 2182, 2183, 2184, 2185, 2186, 2187, 2188, 2189, 2190, 2191, 2192, 2193, 2194, 2195, 2196, 2197, 2198, 2199, 2200, 2201, 2202, 2203, 2204, 2205, 2206, 2207, 2208, 2209, 2210, 2211, 2212, 2213, 2214, 2215, 2216, 2217, 2218, 2219, 2220, 2221, 2222, 2223, 2224, 2225, 2226, 2227, 2228, 2229, 2230, 2231, 2232, 2233, 2234, 2235, 2236, 2237, 2238, 2239, 2240, 2241, 2242, 2243, 2244, 2245, 2246, 2247, 2248, 2249, 2250, 2251, 2252, 2253, 2254, 2255, 2256, 2257, 2258, 2259, 2260, 2261, 2262, 2263, 2264, 2265, 2266, 2267, 2268, 2269, 2270, 2271, 2272, 2273, 2274, 2275, 2276, 2277, 2278, 2279, 2280, 2281, 2282, 2283, 2284, 2285, 2286, 2287, 2288, 2289, 2290, 2291, 2292, 2293, 2294, 2295, 2296, 2297, 2298, 2299, 2300, 2301, 2302, 2303, 2304, 2305, 2306, 2307, 2308, 2309, 2310, 2311, 2312, 2313, 2314, 2315, 2316, 2317, 2318, 2319, 2320, 2321, 2322, 2323, 2324, 2325, 2326, 2327, 2328, 2329, 2330, 2331, 2332, 2333, 2334, 2335, 2336, 2337, 2338, 2339, 2340, 2341, 2342, 2343, 2344, 2345, 2346, 2347, 2348, 2349, 2350, 2351, 2352, 2353, 2354, 2355, 2356, 2357, 2358, 2359, 2360, 2361, 2362, 2363, 2364, 2365, 2366, 2367, 2368, 2369, 2370, 2371, 2372, 2373, 2374, 2375, 2376, 2377, 2378, 2379, 2380, 2381, 2382, 2383, 2384, 2385, 2386, 2387, 2388, 2389, 2390, 2391, 2392, 2393, 2394, 2395, 2396, 2397, 2398, 2399, 2400, 2401, 2402, 2403, 2404, 2405, 2406, 2407, 2408, 2409, 2410, 2411, 2412, 2413, 2414, 2415, 2416, 2417, 2418, 2419, 2420, 2421, 2422, 2423, 2424, 2425, 2426, 2427, 2428, 2429, 2430, 2431, 2432, 2433, 2434, 2435, 2436, 2437, 2438, 2439, 2440, 2441, 2442, 2443, 2444, 2445, 2446, 2447, 2448, 2449, 2450, 2451, 2452, 2453, 2454, 2455, 2456, 2457, 2458, 2459, 2460, 2461, 2462, 2463, 2464, 2465, 2466, 2467, 2468, 2469, 2470, 2471, 2472, 2473, 2474, 2475, 2476, 2477, 2478, 2479, 2480, 2481, 2482, 2483, 2484, 2485, 2486, 2487, 2488, 2489, 2490, 2491, 2492, 2493, 2494, 2495, 2496, 2497, 2498, 2499, 2500, 2501, 2502, 2503, 2504, 2505, 2506, 2507, 2508, 2509, 2510, 2511, 2512, 2513, 2514, 2515, 2516, 2517, 2518, 2519, 2520, 2521, 2522, 2523, 2524, 2525, 2526, 2527, 2528, 2529, 2530, 2531, 2532, 2533, 2534, 2535, 2536, 2537, 2538, 2539, 2540, 2541, 2542, 2543, 2544, 2545, 2546, 2547, 2548, 2549, 2550, 2551, 2552, 2553, 2554, 2555, 2556, 2557, 2558, 2559, 2560, 2561, 2562, 2563, 2564, 2565, 2566, 2567, 2568, 2569, 2570, 2571, 2572, 2573, 2574, 2575, 2576, 2577, 2578, 2579, 2580, 2581, 2582, 2583, 2584, 2585, 2586, 2587, 2588, 2589, 2590, 2591, 2592, 2593, 2594, 2595, 2596, 2597, 2598, 2599, 2600, 2601, 2602, 2603, 2604, 2605, 2606, 2607, 2608, 2609, 2610, 2611, 2612, 2613, 2614, 2615, 2616, 2617, 2618, 2619, 2620, 2621, 2622, 2623, 2624, 2625, 2626, 2627, 2628, 2629, 2630, 2631, 2632, 2633, 2634, 2635, 2636, 2637, 2638, 2639, 2640, 2641, 2642, 2643, 2644, 2645, 2646, 2647, 2648, 2649, 2650, 2651, 2652, 2653, 2654, 2655, 2656, 2657, 2658, 2659, 2660, 2661, 2662, 2663, 2664, 2665, 2666, 2667, 2668, 2669, 2670, 2671, 2672, 2673, 2674, 2675, 2676, 2677, 2678, 26